

βραδεσινέσιν ἐπίθ. οὐδ. ἀμάρτ. βραδεσ'νέσ' Πόντ. (᾽Οφ. Τραπ.).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδεσινός, δι' ὃ ἰδ. βραδυσινός, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσιν, δι' ἣν ἰδ. -ήσιος.

Ἐσπερινό, βραδινό: Φαεῖν βραδεσ'νέσ' Τραπ. Συνών. βραδινέσιν.

βραδήσιος ἐπίθ. Ἦπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράδν καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

Ὁ τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραδινός (I) A 1.

βραδιάτικα ἐπίρρ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδιάτικος.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας: Μοῦ ἤρθε βραδιάτικα. Μὲ κάνεις νὰ θυμώσω βραδιάτικα. Βραδιάτικα ἀρχίζει τὸ τραγούδι. Συνών. βραδάκι 2, βραδινά, βραδινάτα.

βραδιάτικος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράδν καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτικος

Βραδήσιος, ὃ ἰδ.

βραδινά ἐπίρρ. ἸΠολέμ. Σπασμέν. μάρμαρ. 74.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός. Ἦ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας: Ποίημ.

Κι ὅταν σουρ'πώση βραδινά καὶ βασιλέψη ὁ ἥλιος, γυρνοῦν χορτάτα 'ς τὸ μαντρί, 'ς τὴν στάνη των χορτάτα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραδιάτικα.

βραδινάτα ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινάτος.

Βραδινά, ὃ ἰδ.

βραδινάτος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Βλαστ. 366. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτος.

1) Ὁ ἐσπερινός Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Βραδινάτο ἀγέρι Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραδινός (I) A 1.

2) Οὐδ. πληθ. οὐσ., ὁ περὶ τὴν ἐσπέραν χρόνος Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Τώρα 'ς τὰ βραδινάτα. Συνών. σούρουπα.

βραδινέσιν ἐπίθ. οὐδ. ἀμάρτ. βραδινέσ' Πόντ. (᾽Οφ. Τραπ.).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσιν, δι' ἣν ἰδ. -ήσιος.

Βραδεσινέσιν, ὃ ἰδ.: Τὸ βραδινέσ' τὸ φαετὸ (τὸ δεῖπνον).

βραδινιάζω Κάλυμν. βραϊνιάζω Κάλυμν. βραδινιάζω Πόντ. (Κερασ. Οἶν. ᾽Οφ.) Παθ. βραδινιάζομαι Μύκ. βραδινιάζομαι Πόντ. (᾽Αμισ.) βραδινάομαι Πόντ. (᾽Οφ.) βραδινάγομαι Πόντ. (Κερασ.) βραδινάχομαι Πόντ. (Οἶν.) βραδινάσκουμαι Πόντ. (᾽Αμισ. Κερασ.).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδινός (I).

1) Ἐνεργ. κατὰ γ'. πρόσωπ., ἐπέρχεται ἡ ἐσπέρα ἔνθ' ἄν.: Πολίμενε νὰ βραϊνιάση (πολίμενε=περίμενε) Κάλυμν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραδυάζω 3. 2) Παθ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ τῆς ἐσπέρας ἔνθ' ἄν.: Ἄσε μας νὰ περάσωμε μέσα ποῦ βραδινιάστηκαμε νὰ κάσωμε σὲ μιὰ γωνιά Μύκ. Ὁ φέγγον ἐβραδινάσταν (ἡ σελήνη ἀνέτειλε μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου) Πόντ. Ἐβραδινάγα 'ς σὸ σκάψιμο (μὲ κατέλαβεν ἡ ἐσπέρα σκάπτοντα) ᾽Οφ. Τὸ παιδί δῆβε δῆβε, ὥσπον βραδινάχτε καὶ κοιμήθε 'ς ἓνα δεαρό ἀπάνου (ἐκ παραμυθ.) ᾽Αμισ. Ἐνα βαθὺ δρμάνι ἀπέσου βραδινάστανε ᾽Αμισ.

βραδινιάσμα τό, ἀμάρτ. βραδινιάσμαν Πόντ. (Κερασ.) βραδινιάγμαν Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βραδινιάζω.

Τὸ νὰ βραδυάση, νὰ ἐπέλθῃ ἐσπέρα. Συνών. βραδυσμα 1, βραδυασμός, βράδωμα.

βραδινιάτικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. βραδινιά'κα Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινιάτικος.

Περὶ τὴν ἐσπέραν, ἀργά: Τώρα βραδινιάτικα θυμῇ-θητες νὰ ῥῇς.

βραδινιάτικο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. βραδινιά'τικο Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινιάτικος.

1) Ἡ ἀμοιβαία κατ' οἶκον ἐσπερινὴ συγκέντρωσις Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Βραδινιάτικο νὰ τὸ κάμωμε, ἀὴ μὰ βραδινὴ νὰ ῥχεσαι σὺ καὶ τὴν ἄλλη ἐώ. 2) Ἐπιρρηματ., κατὰ τὸ ἐσπέρας ἔνθ' ἄν.: Βραδινιάτικο δὲ δάω σὲ ξένο σπῖτι, αὐ-ρω θὰ πάω Ἀπύρανθ. Μὰς ἤρτες καὶ σὺ βραδινιάτικο νὰ μὰς ζαλίσης Σῦρ.

βραδινός ἐπίθ. (I) κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. ᾽Οφ. Τραπ. Χαλδ.) βραδ'νός βόρ. ιδιῶμ. βρεδινός Κάλυμν. βρεῖνός Κάλυμν. Θηλ. βραδινὴ Ἀ'Εφταλ. Μαζώχτρ. 58 βραδ'νὴ Λήμν. βραῖνὴ Κάσ. Χίος (Νένητ.) βραδινὰ Ἄνδρ. Κρήτ. (Μονοφάτσ. κ. ἄ.) Κύνθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. κ. ἄ.) Σίφν. βραδ'νὰ Πάρ. (Λεῦκ.) Οὐδ. βραδινόν Ἀστυλ. Μεγίστ. Νίσυρ. βραῖνόν Ρόδ. Νίσυρ. βρεῖνὰ τά, Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βράδν καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός. Ἦ λ. καὶ παρὰ Σομ.

A) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινός κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. ᾽Οφ. Τραπ. κ. ἄ.): Βραδινός περίπατος - καφές. Βραδινὴ διασκέδασι - ἐφημερίδα - δροσιὰ - ψύχρα - ὦρα κττ. Βραδινὸ σκολεῖο - φαεῖ κττ. κοιν. Τρώμε τὸ βραδινὸ μας (ἐνν. φαεῖ) σύνηθ. || Γνωμ. Ὁ μεσημεριανός ὕπνος εἶναι προζύμι τοῦ βραδινοῦ Πελοπν. (Λάστ.) || Παροιμ. φρ. Τὸ βραδινὸ φαεῖ πάει χαμένο Αἶγιν. Συνών. ἀποβραδινός 4, ἀποσπερινός 1, ἀπόσπερος 1, ἀργαδινός 1, βραδήσιος, βραδιάτικος, βραδινάτος 1, ἐσπερινός, ἀντίθ. πρωινός. 2) Ὁ ἀδιάθετος ἔνεκα μέθης τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας Εὐβ. (Κουρ.): Γιά 'ντα 'ναι τὰ μάτια σου κόκκινα;—Ἄσ'τα, εἶμαι βραδινός. 3) Ὁ ἀπογευματινός Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Τὴ Δετράδη δὲ γάνομε βραδινὸ σκολεῖο. Βραδινὴ ἀρμεά.

B) Οὐσ. 1) Κατὰ θηλ. καὶ οὐδ. γένος ἐνικ. καὶ πληθ., ἡ ἐσπέρα, τὸ βράδν πολλαχ.: Ποῦ τὴν ἐπέρασες τὴ βραδινὰ σου ἀπόψε; Μονοφάτσ. Πάναμε ἐξήντα ὀγδόντα ὀκάδες ψάρι τὴ βραδινὰ Ἄνδρ. Μὰ βραδ'νὴ πλαγιάσαμ' ὄξου Λήμν. Τρεῖς βραδινάδες ἔχω νὰ κοιμηθῶ Ἀπύρανθ. Τὸ βραδινὸ ἔφυνεν ὁ δράκως Νίσυρ. Περπατήσανε οὐλὴ κείνην τὴ μέρα καὶ τὸ βραδινὸ φτάσανε σὲ μιὰ μάντρα Ἀστυλ. Τὴν ἄλλη μέρα 'τσιδὰ 'ς τὰ βρεῖνὰ Κάλυμν. Τὴ Δελτὴ βραδινὰ ἡ βασιλοπούλλα τ' ἀνοίει καὶ δαίνει μέσα (ἐκ παραμυθ.) Ἀπύρανθ. Ὁμορφὴ βραδινὴ καὶ τὸ φεγγάρι μισόγυμο Ἀ'Εφταλ. ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἄ δὲ θυμᾶσαι τὰ πολλά, μῆς βραδινὰς θυμήσου, ποῦ μοῦ λεγες πῶς μ' ἀγαπᾷς καὶ σοῦ λεγα ὀρκίσου Κρήτ.

Ἰὰ δὲ στολίδι κι ὀρωθὰ ὀπῶχει τὸ κορμί σου, καλὲ καὶ πῶν ἐκοίτουμον μὲ βραδινὰ μαζί σου (ὀρωθὰ=ἐρωτιά, πῶν=ποῦ δέν) Ἀπύρανθ. 2) Ἀρσεν., ὁ Τοῦρκος μουεζίνης ὁ τὸ ἐσπέρας ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ

